

Työläisten Osuus Työstään

TEOLLISUUDEN pyörät Yhdysvalloissa pyörivät entistä nopeammin, ja työläiset tekevät työtä kuumeisemmalla kiireellä. Työläisten saama korvaus ei kuitenkaan ole lisääntynyt siinä määrässä kuin tuottavaisuutensa on lisääntynyt. Näin osoittavat hallituksen sensustoimiston hiljakkoin julkaisemat tilastot, niin puutteelliset kuin nekin ovat. Viimeisimmät tilastot ovat vuodelta 1923. Mainittuna vuonna laskettiin maassa olevan 196,309 tehdasteollisuuslaitosta, joissa tuotettiin \$5,000 arvosta tai enemmän. Niissä tuotettiin \$60,481,135,000 arvosta tuotteita, tehdashintojen mukaan laskettuna. Tämä oli 38,5 prosenttia enemmän kuin vuonna 1921, jolloin maan tehdasteollisuuslaitoksissa tuotettiin \$43,283,000 arvosta tuotteita. Vuoden 1923 tuotteiden arvo oli kuitenkin 2,5 prosenttia pienempi kuin vuonna 1919, jolloin niiden arvo oli \$62,041,795,000. Mutta vaikka vuoden 1923 tuotteiden arvo oli pienempi kuin v. 1919, niin oli niiden määrä 19 prosenttia suurempi kuin v. 1919. Ja kuitenkin sanotaan, että "todellisen käsityksen saamiseksi vuoden 1923 tuotannosta on sitä verrattava vuoteen 1914, sillä vuosi 1919 oli poikkeuksellisesti vilkas, kun taas vuosi 1921 oli lamaanvuosi." Vaikka siis vuosi 1919 oli "poikkeusvuosi vilkkauksessa," niin työläiset tuottivat silti vuonna 1923 19 prosenttia enemmän tavaroita kuin tuona vuotena. Teollisuuden pyörät ovat siis pyörineet nopeammin, ja työläiset ovat ahertaneet entistä kuumeisemmin! Mutta edelleen. Katsotaan mitä on tapahtunut vuosien 1914 ja 1923 välisenä aikana.

Vuonna 1923 laskettiin maassa löytyvän 196,309 teollisuuslaitosta, joissa tuotettiin \$5,000 arvosta tai enemmän tuotteita kussakin. Vuonna 1914 niitä oli 272,518. Pintapuolisesti katsottuna näyttäisi siltä kuin olisi menty taaksepäin. Niin ei kuitenkaan ole tapahtunut.

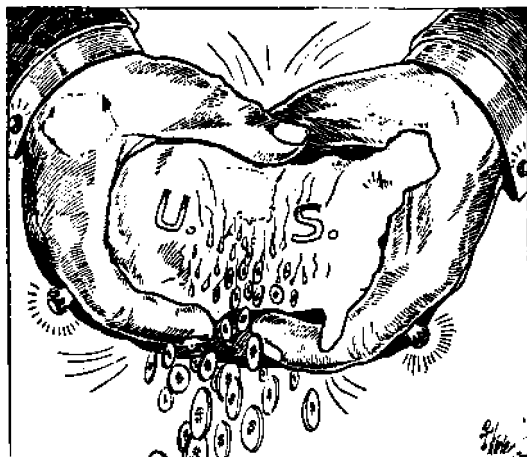
Vuonna 1923 laskettiin teollisuuslaitoksissa työskennelleen keskimäärin 8,778,156 työläistä; v. 1914 7,023,685. Vuonna 1923 työskenteli siis 25 prosenttia enemmän työläisiä teollisuuslaitoksissa, vaikka teollisuuslaitoksien lukumäärä olikin vähentynyt paljon.

Vuonna 1923 maksettiin näissä teollisuuslaitoksissa palkkoina \$11,009,298,000; v. 1914 maksettiin \$4,067,718,000. Työläisille maksettu palkkasumma oli suurentunut 40 prosentilla, kun otamme huomi-

oon elinkustannuksien kohoamisen 48 prosentilla, eli toisin sanoen dollarin arvon laskemisen. Vuonna 1923 työskenteli näissä teollisuuslaitoksissa 25 prosenttia enemmän työläisiä kuin v. 1914, mutta heidän yhteinen tuottavaisuutensa oli lisääntynyt 38 prosentilla.

Vertaamalla 40 prosentin palkanlisäystä 48 prosentilla kohonneisiin elinkustannuksiin saamme tulokseksi, että työläisten saama korvaus oli laskenut 5 ja 7-10 prosenttia tämän kautta. Ja kun verrataan työvoimamäärän 25 prosentin lisäystä 38 prosentilla lisääntyneeseen tuottavaisuuteen, niin saamme tulokseksi, että työläisten keskimääräinen tuottavaisuus oli lisääntynyt 10 prosentilla, josta eivät kuitenkaan saaneet vastaavaa korvausta, kuten osoitettiin. Kun tähän 10 prosenttiin lisätään 5 ja 7-10 prosenttia, minkä työläisten saama korvaus oli laskenut elinkustannuksien kohoamisen kautta, niin yhteissummaksi tulee, että työläisten saama korvaus oli kaiken kaikkiaan laskenut 15 ja 7-10 prosentilla, verrattuna tuotantoon kokonaisuudessaan. Kun vertaamme toisiinsa \$60,481,135,000, joka oli tehdasteollisuustuotteiden arvo tehdashintojen mukaan vuonna 1923, ja \$11,009,298,000, joka oli työläisille maksetun palkan summa samana vuonna, niin tulemme näkemään, että näistä tuotteista saatiin 5½ kertaa niin paljon kuin työläisille maksettiin palkkoina.

Vuonna 1923 maksettiin näissä tehdasteollisuuslaitoksissa raaka-aineista \$34,705,698,000. Kun lisäämme tähän \$11,009,298,000, joka maksettiin palkkoina, niin saamme yhteissummaksi \$45,714,-

996,000. Kun nyt vähennämme tämän summan \$60,481,135,000:sta, joka saatiin tuotteista, niin jää vielä jällelle \$14,776,139,000 — sen jälkeen kun raaka-aineiden hinta ja työpalkat on vähennetty pois.

Mekaaninen voima oli myös mainittuna aikana lisääntynyt. Vuonna 1914 edusti koneisto näissä teollisuuslaitoksissa 22,401,401 hevosvoimaa; v. 1923 33,094,228 hevosvoimaa. Oli siis tapahtunut 47 prosentin lisäys.

Voimme hyvällä syyllä sanoa, että tässä esitetyt numerot eivät ainakaan ole liioiteltuja. Hyvin tunnettua on, että teollisuuslaitoksien omistajat, kuten liikemiehet yleensä, eivät liioittele harjoittamaansa liikettä hallitukselle antamissaan tiedonannoissa. Silloin kyllä liioitellaan kun tulee menojen esittäminen kysymykseen. Menoihin sisältyvät palkat ja raaka-aineista koituvat erät, joten voimme hyvällä syyllä uskoa, että työläiset ovat tuottaneet vähintäin niin paljon kuin tässä on tuotu esille. Yhtä hyvällä syyllä voimme uskoa, että työläisten palkkaosuus on ennemmin liioiteltu kuin esitetty liian pienenä.

Tässä esitetyt numerot antavat työläisille paljon ajattelemisen aihetta. Teollisuuslaitoksien lukumäärä on pienentynyt, mutta niissä työskentelevien työläisten lukumäärä on lisääntynyt $\frac{1}{4}$. Teollisuuslaitokset ovat siis käyneet suuremmiksi. Mekaaninen voima on lisääntynyt melkein 1-3. Tämä

tarkoittaa, että ihmistyövoimaa tarvitaan suhteellisesti vähemmän. Työssä olevien työläisten tuottavaisuus lisääntyy jatkuvasti.

Kieltämätön tosiasia on, että Amerikan Yhdysvaltain palkkatyöläisten elintaso on, yleisesti puhuen, korkeampi kuin missään muussa maassa. Mutta samalla heistä riistetään enemmän yliarvoa kuin minkään muun maan palkkatyöläisistä. Aasian kuleja pidetään halpapalkkaisimpina työläisinä maailmassa, mutta niin tyyten kuin he joutuvatkin uhraamaan elinvoimansa riistäjien hyväksi, niin heistä ei saada puristetuksi ulos läheskään niin paljon yliarvoa kuin Yhdysvaltain palkkatyöläisistä. Yhdysvaltain palkkatyöläisten tuottavaisuus on niin paljon suurempi kuin aasialaisten työläisten. Yhdysvaltain palkkatyöläiset työskentelevät jättiläis-
mäisten koneiden ääressä ja avulla, teollisen työsystemin alaisuudessa, kun aasialaiset työläiset tekevät vielä, yleisesti puhuen, työtä kömpelöillä työkaluilla ja välineillä.

Koska se on juuri tämä riisto, joka eroittaa työläiset työnantajista ja tekee heidän etunsa ristiriitaisiksi eli vastakkaisiksi, niin on tämä eroittava juopa sen mukainen kuin on riiston tehoisuuskkin: mitä suurempi risto, sitä syvempi juopa. Vaikka myönnämme, että Yhdysvaltain palkkatyöläisillä on korkeampi elintaso kuin muiden maiden työläisillä, niin palkkatyöläisten ja työnantajain eli työvoiman riistäjain välinen juopa on sitä syvempi.

Jos Joukot Tietäisi

Kirj. George Blad.

*Jos joukot linnat tietäisi
kuinka kolkot kodit ne on;
niin ketään ei niihin vietäisi,
eikä kenkään ois onneton.*

*Jos joukot linnat tietäisi,
että heitä varten ne on;
niin ei tyrmät heitä sulkisi—
vapaus kaikill' ois loppumaton.*

*Jos joukot lait tietäisi,
että orjuutta varten ne on;
niin laki julma murtuisi—
ois raataja kahleeton.*

*Jos joukot kahleet tuntisi,
miten kylmät ja raskaat ne on,
niin rikki kahleet murtuisi
rosvoluokka ois' voimaton.*

*Jos joukot kaikki tietäisi,
miten vangitut kärsää saa,
niin valtaan vainotut nousisi,
ja vangeista vapaa ois' maa!*